

aarlig for 650 Pladsfer og for 1ste Juli 1900 til 1ste April 1901 for 800 Anstaltspladser, uanset at det amtlig-kommunale Bidrag fra 1ste April eventuelt kun ansættes til 280 Kr. aarlig og at det for en stor Del af de allerede i Anstalten værende aandsvage indtil videre kun udgør 200 Kr. aarlig.

Viser det sig, naar Bregning-Anstalten kommer i regelmæssig Drift, at Statsbidraget kan reduceres, lader dette sig let realisere ved Bevillingen paa den aarlige Finanslov, uden at Forholdet til Publikum berøres derved.

Det skal erkendes, at en saadan Ordning betegner et væsentligt Skridt henimod Statsdrift; skulde det høje Ministerium under de givne Forhold finde det indiceret, at Anstalterne allerede nu overgaa til fuld Statsdrift, skal Direktionen udtale, at den for sit Vedkommende intet finder at indvende derimod.

Den 1ste Februar 1900.

Chr. Keller.

Ch. Gandrup.

Frederik Grünfeld.

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Bilag 2.

De Kellerske Aandsvage-Anstalter.

Det høje Ministerium har i Skrivelse af 29de f. M. forespurgt, hvorvidt Direktionen maatte finde det tilraadeligt, at der i Stedet for de nugældende Takster af 400 Kr. og 600 Kr. for aandsvages Anstalts-Ophold fattes en Fællestakst af 580 Kr., subsidiært af 550 Kr.

I den Anledning skal man tillade sig at udtale følgende: Indførelsen af en fælles Takst for alle aandsvage paa samme Pleje maa anses som særdeles anbefalelsesværdig. Alle de, ogsaa af den kritiske Revisor i Indberetningen for 1898—99 fremhævede Uanskeligheder ved aandsvages Overslytning fra Afdeling til Afdeling under den nugældende Ordning ville bortfalde, og samtidig ville Aandsvage-Anstalterne stilles lige med Landets øvrige Abnorm-Anstalter, være sig for døvstumme, blinde, sindssyge eller moralsk defekte Personer. Ingen af disse har mere end een Takst for uformuendes Anstalts-Ophold paa samme Pleje, uanset om den virkelige Udgift ved den enkelte abnormes Anstalts-Behandling ligger noget over eller under den gældende Takst. Dette maa ogsaa siges at være i god Overensstemmelse med Tanken i Nutidens Sygeforsøge- og anden Forsikrings-Beskrivelse.

Bevarelsen af Spørgsmaalet om Størrelsen af den fremtidige Fælles-Takst er derimod noget vanskeligere.

Uagtet Danmark er naaet længere frem end noget andet Land med Hensyn til den Mængde af Anstaltspladser, som det kan stille til Raadighed for den aandsvage, godtgøre dog de overfyldte Ventelister, at Maalet endnu ikke er naaet. Det maa derfor være Aandsvagevæsenet særdeles magtpaaliggende at realisere sin Anstaltsdrift saa jævnt og billigt, at der for samme Beløb kan stiftes Anstalts-Ophold til et saa stort Antal aandsvage som muligt. Paa den anden Side maa det erindres, at Aandsvagevæsenet endnu ikke — heller ikke kvalitativt — har afsluttet sin Udvikling, og skal denne kunne fortsættes i samme gode Spor som hidtil, maa der ydes det nogen fri Bevægelighed, ogsaa i økonomisk Henseende.

At dette ikke, i alt Fald for Kellers Anstalt, indtil videre vil blive muligt ved en Fælles-Takst af 550 Kr. er en Rendsgerning; om derimod 580 Kr. vil blive det rette Udtryk faavel i den nærmere som i den fjernere Fremtid for Anstaltsdriftens Gennemsnits-Udgift pr. Plads, dette lader sig paa nærværende Tidspunkt ikke fastslaa med Bestemthed.

Det ny Anstalts-Anlæg i Bregning er langt fra færdigt; der vil sikkert endnu gaa 1 à 2 Aar inden det naar saa vidt. Det er derfor ikke muligt i Øjeblikket nøje at bestemme, hvor stor en Forøgelse af Personalet den fremtidige Drift vil kræve, særlig i